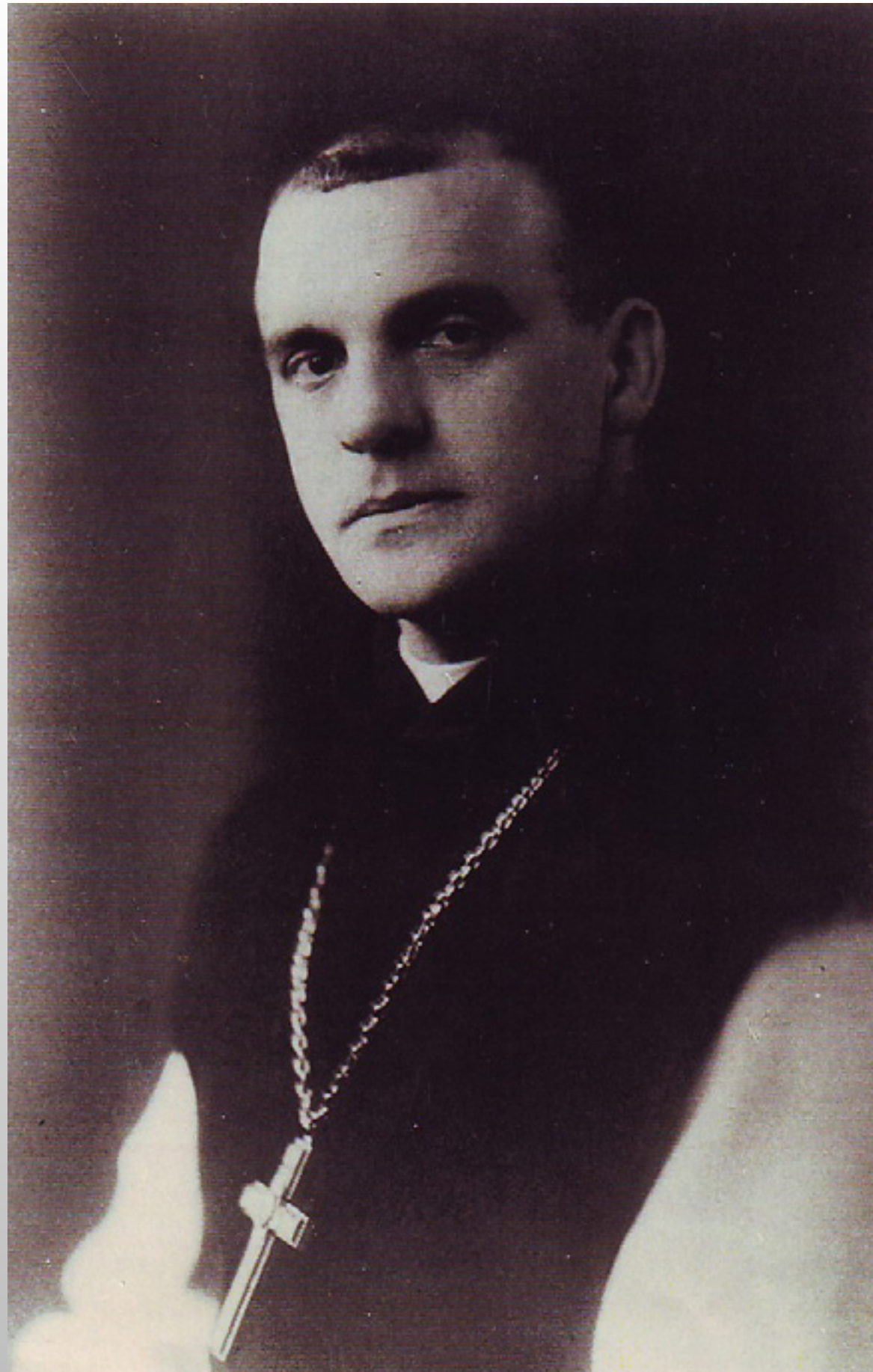

HEILIGE
SCHRIFTEN
VAN EEN MONNIK

ABDIJLEVEN
EN
ABDIJLIEFDE

Terwijl een diepe stilte alles omgaf
en de nacht in zijn snelle loop
het midden van zijn baan had bereikt,
daalde uw almachtig Woord, O Heer,
uit de hemel neer van zijn Koningstroon.

(Boek Wijsheid 18, 14 - 15)

mij is de stilte
van de nacht
het woord zwijgt
in mijn mond

nog slechts echo
van de eeuwige
is hoorbaar
in de verte

ik ga in jouw licht
en kus je handen
wees getroost
ik ben al over

LEVEN IN BESCHOUWING

Dom COLUMBANUS
(FRANZ JOSEPH TEWES)

Abt van de St. Benedictusabdij vanaf 29 oktober 1927,
rustend Abt sinds 6 oktober 1952,
Ridder in de Orde van Oranje-Nassau,
Officier in de Leopoldsorde,

ABDIJLIEFDE en ABDIJLEVEN

MYSTIEK LIEF

Columbanus Franz Joseph,
jij die je vleugels
wijd hebt uitgeslagen
in je vrije vlucht
door de ruimte
die je als Abt had
om aan je leven zin
en betekenis te geven

jij keerde na 25 jaar
terug naar binnen
de onbeduidendheid in
'zonder' nog een wereld
in te willen gaan
die opnieuw belangrijk
was of een taak die boeide
voor de buitenwereld

je werd het levend
getuigenis dat je altijd
al bestaan had 'Soli Deo'
en geleefd had uit de liefde
die God je geschonken had
in je geliefde aan wie je
hart en ziel geschonken
had en jezelf terugschonk.

MYSTICUS

Dat Columbanus, na 25 jaar Abt van de Achelse Kluis te zijn geweest, nog 12 jaar een van de vele monniken was, onopvallend en onbelangrijk, eenvoudig alle werkzaamheden (mee) deed in de Kluis alsof hij niets anders kon of wilde, hoe is dat te verklaren?

Zelf gaf hij daar naar buiten de verklaring voor: dat hij zozeer verlangde naar het stille beschouwende leven, wat het Trappistenleven eigenlijk is, dat dit zijn keuze werd voor zijn hele verdere leven: een teruggetrokken leven dus. En dat was de waarheid.

Maar toch: hoe kon hij dit en hoe kwam hij zo ver? Er moet een 'evenwaardigheid' geweest zijn waarvoor alles moest wijken. Was dat vanwege de schat in de akker die hij opgedolven had? Was dit voor en door God alleen? Of was er iets anders in hem gebeurd?

Uit zijn nagelaten brieven blijkt, dat hij zich zo diep in zichzelf terugtrok omdat hij een ander mens was geworden. De Minne had bezit van hem genomen. Hij leefde alleen nog maar voor Hem en voor Haar en deze twee waren één. Dit kan zich in een mystieke eenwording voltrekken.

DE WEG NAAR GOD

Liefde kan uiteindelijk
de betekenis krijgen van
de weg naar God
wanneer je door je
geliefde ander heen,
door elkaar heen
opstijgt naar God.

Dan blijf je de minnaar
die je (geworden) bent
en je geliefde de minnares
die zij van jou was.
Maar samen groei je dan
dieper Gods wezen binnen
om in God te verblijven.

Dit valt hen te beurt die
kosmisch zijn gaan voelen
waarin de mystiek wortelt.
Dit wordt dan een
existentieel ingaan in de
goddelijke werkelijkheid
en een eenheid met God.

Voor wie dit natuur-
charisma niet bezitten,
kan de liefde voor een
ander een sta-in-de-weg
zijn in de volledige
overgave aan God, ook al
is deze een beeld van God.

Ook dan kan de rechtstreekse
liefde met God en overgave
aan God leiden tot een
geestelijke eenwording,
die alle aardse en natuur-
lijke grenzen van de liefde
ver overschrijdt.

Dit kan ook gebeuren
wanneer in lijdensmystiek
door lichamelijk en/of
geestelijk lijden heen
de gelouterde ziel van een
monnik of/en een moniale één
wordt met de lijdende God.

MENSELIJKE GOD

Opmerkelijk is het dat
menselijke kenmerken,
levenswijzen, belevingen
op God worden toegepast.

Er is sprake van
de handen van God,
de ogen van God,
de mond van God.

Het hart van God wordt als
bron van liefde beschouwd
van mens en dier en
het hele firmament.

En dan de schoot van de
Vader waaraan lieve lust
van mensen ontspruit en
waarin mensenzaad kiemt.

Verwonderlijk is dat niet -
mensenharten zijn immers
het kloppend hart van God
in Zijn Lichaam Mens.

LIEFDELEVEN 'CUM DEO'

Monastiek leven, een
beschouwend leven leiden
is het liefdeleven van
monniken en monialen
met God.

Alles wat beleven
van liefde kenmerkt,
is kenmerkend
voor hun leven
met God.

In de omslotenheid van
cel en kluis, in de stilte
waarin zij wonen,
wonen zij
met God.

In deze volle leegte
gaan zij
als geliefden
dagelijks om
met God.

Hun gebed, zacht
soms luid is het
liefdefluisteren
van hun hart
met God.

Zij waken over
de wereld,
zij slapen in de
eeuwige zaligheid
met God.

En dan in een
alles gevende en
allesontvangende liefde
is er gemeenschap
met God.

Maar ook waren de
middeleeuwse begijnen
in hun klein huisje en
in alle stilte Jezus'
mystieke bruiden.

MENSWORDING

De natuur roept om vervulling
van de eigen mogelijkheden,
om te worden tot de volheid
van de natuurlijke gestalte -

een plant om plant te worden,
een boom boom, een dier dier -
om tot volle bloei te komen
en tot totale vruchtbaarheid.

Alleen wat tot volledige
menswording leidt, beantwoordt
aan de scheppingswil van God
die zo tot bestaan komt.

Een kloosterleven dat niet
bijdraagt aan de ontplooiing
van de kloosterling, plaatst
zich buiten de bedoeling van God.

De menswording van de mens,
d.e menswording van God
is de vervulling van de droom
die God met de schepping heeft.

God wil zijn, is de Zijnde,
en alwat is deelt in het
goddelijke leven dat is
van eeuwigheid tot eeuwigheid.

Dat wil echter niet zeggen
dat het levensnoodzakelijk is
al je eigenschappen en vermogens
ten volle te ontplooien.

Dat wat mens maakt,
tot leven brengt, moet wel
mogen zijn: dat zijn
hart en geest en zinnen.

Dat is 'liefhebben'
'inzicht verwerven'
'lichamelijk zijn'
waardoor je in staat bent

het leven, de Levende
te vinden en te ontvangen
en zo de levensvreugde te
genieten die God bedoelt.

VOLHEID

Een monnik kan ook zonder een liefdesrelatie of erotische ervaringen helemaal vervuld worden van de volheid van het leven door vervuld te worden van God.

Hij leeft in het stroomgebied van de liefde die in haar volheid ook lichamelijk is en diep geworteld in erotiek. God zelf is die alles inhoudende liefde.

Als je een ware monnik en minnaar van God ontmoet, voel je die hele geestelijke en sensitieve warmte tot je komen. Hij is een en al mens want vol van God.

MYSTIEKE WERKELIJKHEID

Wat in mystieke ervaring
wordt gevoeld en geweten is
de eigenlijke werkelijkheid.

Wat gezien wordt en waargenomen
is slechts de ene kant van
de hele werkelijkheid.

Deze is namelijk de buitenkant
van de innerlijke en
diepste werkelijkheid.

Toch is deze belangrijk want
mèt het innerlijke ontstaat
zo de volle werkelijkheid.

Daarom is het zo betekenisvol
de innerlijke, mystieke zin
(het binnengebeuren) te verstaan,

omdat zo de buitenkant, het
feitelijk gebeuren de betekenis
krijgt van het innerlijk zijn.

Hierbij is schijn de verstoring
van de harmonie, die leidt tot
verstoring van relaties.

Wezenlijk van betekenis is dit
op de grote levensgebieden als
liefde en godsdienst.

Daar mogen gehuwden, vrienden,
priesters en kloosterlingen
op aankeken worden.

Maar dit geldt ook in allerlei
relatieverbanden, zelfs in het
zakenleven en bedrijfsleven.

En hoe feilloos en zuiver
reageert de hele natuur
op waarheid en schijn.

Tenslotte vanaf het begin
bepaalt de relatie met God
het ultieme ware zijn.

O GOD

Het is ons gegeven
uw geluk te zijn

te leven van
uw liefde

te genieten van
uw schoonheid

te vertoeven in
uw goedheid

+

Het is ons gegeven
uw leven te zijn

vol van tijd
en eeuwigheid

van aarde en van
hemel te zijn

geliefden van
elkaar te zijn

O GOD

Franz Joseph
Verre vriend

Hoe ben je Vader Abt kunnen worden van zo'n groot gezin van enkel zonen, nadat je vader en moeder je op twaalf jarige leeftijd naar de Achelse Kluis hadden gebracht om monnik te worden. Zagen zij toen al dat dit je diepste bestemming kon zijn? Wat man-zijn en vader-zijn inhield moest je zelf zien te ontdekken. En heb je de liefde zelf ontdekt? Of las je het Hooglied soms keer op keer? Gaandeweg bleek God zelf onweerstaanbaar tot je te blijven roepen - zo sterk is de liefde van God.

Voor ons ben je de monnik van de twintigste eeuw geweest doordat je de 'liefde' tot kenmerk hebt gemaakt van het contemplatieve leven, zoals je dat voorleefde als Abt van de Achelse Kluis. Een beeldgelijkenis komt voor de geest als we denken aan bisschop Rinie Bekkers -de katholiek van de eeuw- zoals hij werd uitverkoren. Zijn herkenningsteken was 'liefde' als wapen. Niet langer of niet meer de 'wet' als richtsnoer of regel, maar de ontplooiing van de liefde.

FRANZ JOSEPH

Wij noemen je de monnik van de twintigste eeuw. Dat is omdat je een nieuwe vorm en inhoud gaf aan het monastieke leven; zonder je geloften te verbreken leefde je in geestelijke verbondenheid met een geliefde. Dit was een mystiek huwelijk - met God en met elkaar.

Het bestaan ervan was bekend in de kloostercommunity. De diepte ervan echter niet. Niemand zou daar ooit weet van gehad hebben als jij dit niet beschreven had. Maar wat je hebt geschreven, zijn enkel de brieven die je haar schreef. Niemand kende de inhoud daarvan dan zij alleen. Je schreef haar talloze brieven en ontving talloze brieven van haar. Al jóúw brieven had zij bewaard. Pas na haar sterven werden deze in een map gevonden door de familie. Maar wat is er gebeurd met al háár brieven? Deze zijn spoorloos. Zijn die na jouw overlijden met oud papier meegegaan of misschien verbrand?

Uit jouw brieven is af te lezen, hoe zij jou geschreven heeft, omdat je haar beantwoordde.

Deze honderden brieven, kaarten, wensen kwamen ons onder ogen. Wij mochten deze verwerken in afzonderlijke mappen, die wij vervolgens illustreerden met foto-materiaal en andere bijbehorende stukken van de Achelse Kluis en het Trappistenleven in het algemeen. De totale omvang bestaat nu uit 35 mappen en betreft een periode van 30 jaar (van 1934 tot 1964).

Wij mochten deze vervolgens kopiëren. Wij vervaardigden twee kopiën. Het origineel én een copie bezorgden wij aan de familie. De andere copie mochten wij houden. Op raadselachtige wijze zijn inmiddels het origineel en de copie ervan verloren gegaan. De enige nu nog bestaande copie hebben wij dus nog.

Franz Joseph, wij geloven dat Gods voorzorgende en voorzienende liefde dit zo heeft geleid. Wat jij geschreven hebt en wij nu in bewaring hebben, is zo kostbaar, zo historisch belangrijk voor de geschiedenis van het monastieke leven en het religieuze leven van de toekomst. Je ontroert ons steeds. Je bidt, hebt lief, leeft, bent.

De mystieke liefde -die een liefde is van de hele mens- heeft de betekenis van een mystiek huwelijk. En wat een mystiek huwelijk is, beschrijf jij. Wat jullie beleefden en doorleefden tot aan het einde van je leven, mag nooit verloren gaan.

Wonderlijk dat je altijd bij je groet en ondertekening háár 'kind' en jezelf 'vader' bent blijven noemen.

Wij zijn er zeker van, dat jouw liefde-beleving een enorme liefde-uitstraling heeft gehad naar je medebroeders (en je daardoor ook ruimte gaf aan hen). Ook dat dit een wonderbaarlijke kracht-uitstraling heeft gehad naar anderen. En voor jezelf is dit een onuitputtelijke bron geweest van kracht. Hoe gelukkig heb je elkaar gemaakt!

Wij die ons geestverwanten voelen van jullie, beseffen dat jullie beiden in de liefde vereeuwigd zijn en verenigd met elkaar. Willen jullie ons zegenen die nog onderweg zijn, opdat wij jullie heilige Geest mogen ontvangen en door kunnen geven?

Wij vragen je ook je zegeningen uit te strekken over de 'Kluis' die de paradijs tuin was van jullie nieuwe schepping. Nu is zij ontheemd en in andere handen. Vraag Gods zegen over nieuwe schouwers en voortbouwers: opdat de Achelse Kluis de weg naar een nieuwe toekomst zal weten te vinden, ook een toekomst van liefde met God.

Dat jullie liefde zich op deze wijze ook voort mag planten, daarvoor willen wij bidden en werken: opdat het contemplatieve leven een leven van liefde zal zijn, altijd en overal.

'Oremus pro invicem'

*Groet en liefde
Threes - Jan*

POST SCRIPTUM

Het is onze overtuiging dat de brieven van deze monnik Abt Columbanus een monastieke mystieke openbaring zijn, die in de geschiedenis van het geestelijk leven en de toekomst van - het monastieke leven van grote betekenis is.

Dit legt op ons de grote verantwoordelijkheid dit religieus document met grote wijsheid en zorgvuldigheid te bewaren en behoeden - en tegelijk er zorg voor te dragen dat deze belangrijke boodschap wordt verkondigd.

Het is nog niet duidelijk welke weg hier gevolgd moet worden. In ieder geval mag dit document niet opgesloten worden in een

(geheim) monastiek archief. Maar hoe, op welke wijze, door wie en aan wie dit gaat toebehoren, is vooralsnog in het plan van God besloten.

Mogelijk kan de openbaarmaking van deze monastieke spiritualiteit een omwenteling teweeg brengen die naar de inhoud en de levenswijze van doorslaggevende betekenis is voor de vernieuwing en het voortbestaan van het monastieke leven van monialen en monniken en het kloosterleven van nieuwe generaties religieuzen.

Wij bidden om de goede, zuivere heilige Geest, wij bidden tot hen beiden - in God ingetreden - om in hun geest te kunnen handelen. Dat het nieuwe, in een verouderde geestelijke wereld een nieuwe bezieling en belichaming van de liefde met God mag doen verschijnen. En dat daaruit een levens-religiositeit mag ontspruiten 'in Gods Naam'.

SLEUTELDRAGERS

Wij danken God
uit het diepst
van onze ziel
dat wij
als uitgestoten
priesters uit de Kerk
door mogen stoten
naar een nieuwe
werkelijkheid van
het religieuze leven.

Ongevraagd zijn wij
de sleuteldragers
van het geheim
(ter opening van de deur
naar de toekomst)
dat besloten ligt
in de geschriften van
Dom Columbanus Tewes,
waarover wij beschikken
als schatbewaarders.

OVEREENKOMST

Alleen de Generale Abt van de
Trappisten zal een copie (van
de nog bestaande copie) ont-
vangen op grond van een twee-
ledige overeenkomst, inhoudend
dat zowel wij als de Orde ge-
rechtigd én verplicht zijn
tot openbaarmaking over te gaan,
dit in overleg met elkaar
en met wederzijds respect.

BEVEILIGING

De copie van de Trappistenorde
zal geborgen zijn in het Generaal
Archief in Rome.

Onze eigen copie ligt in
verzekerde bewaring
in een kluis.

LOUTERINGSBERG

Op grond van vermoedens en veronderstellingen zal de Achelse Kluis voor Abt Columbanus een louteringsberg zijn geweest.

Hij stond op de top van de berg, die de gemeenschap was; naar hem keken de monniken op.

Zij zagen wat hij deed, zij voelden wie hij was; ook in hun zwijgen met elkaar verstonden zij van elkaar wat zij van Columbanus dachten.

Mogelijk zijn er nog langst-levenden uit die periode die als laatste getuigen zouden kunnen worden gehoord.

Of is de geschiedenis van Columbanus met zijn lichaam begraven op het kerkhof?

Maar Columbanus zelf. Natuurlijk bad hij 'op de berg alleen'.

Iemand met zo'n feilloze intuïtie en zo'n helder inzicht moet geweten hebben wat er zich rondom hem afspeelde, hoe in de gemeenschap werd gedacht en gevoeld.

Theresia van Avila en Johannes van het Kruis, Franciscus van Sales en Jeanne de Chantal, Franciscus van Assisië en Clara en nog levenden onder ons hebben weet van de argwaan en afkeuring, de jaloezie en kritiek.

Dit is als een kastijding en onzichtbare geseling. Wie dit betroffen zagen dit in de lichaamshouding, de ontwijkende blik, de afwijzende afwezige kijk in ogen van anderen.

Dit was -en dat blijft duren- de pijn in de liefde, de loutering op de weg naar heiligheid.

Werd ook Jezus zo niet aangezien in zijn omgang met vrouwen, met Maria van Magdala met name?

'Louteringsberg' van Thomas Merton zal altijd herschreven worden, ook als een evangelie van de verlossing - tot op de berg van de Hemelvaart.

ABT
FRANZ JOSEPH
TEWES
&
BISSCHOP
WILHELMUS MARINUS
BEKKERS

Grote
tijdgenoten

ALS
HERAUTEN
VAN DE
LIEFDE

UBI
CARITAS
ET
AMOR
DEUS
IBI
EST

ZEGENING

Dit was de laatste zegen
van Bisschop Rinie Bekkers
bij de slotviering van het
ziekentriduum van de
Zonnebloem op Eikenburg.

Dit was in 1965.
De dood stond op uitbreken
in zijn hoofd.
Op die dag was hij zelf
de ernstigst zieke.

Toen hij stierf in 1966
wist hij niet
dat heel Nederland om hem
zou treuren en huilen en
zich godverlaten voelde.

Even lichtte in het jaar
2000 zijn gulle goddelijke
lach op toen hij door
heel Nederland werd gekozen
tot de katholiek van de eeuw.

POSTHUUM

Als tijdgenoten hadden zij
geen tijd om elkaar bij leven
als vrienden te ontmoeten
hoewel zij van elkaar wisten.

Toch hebben hun geesten elkaar
bevrucht en begeesterd.
Zo werkt de Heilige Geest
die geesten met elkaar verbindt.

Zo verenigd als zij nu in
Gods liefde met elkaar zijn
mogen zij ervaren dat wij hen
herkennen en erkennen.

Het grote bronzen beeld van bisschop Bekkers op het kerkplein in zijn geboortedorp, waar hij ook werd begraven 'St. Oedenrode', staat er

als een mensgrote heilige die in levende lijve God vertegenwoordigde: God van liefde die liefde zelf was, mens van liefde die liefde zelf was.

Zo krachtig als zijn rechterhand twee geliefden draagt in innige omarming, zo zacht is zijn hand waarop zij in liefde mogen zijn.

Geen macht, geen eigening van het geweten van vrije vrijende mensen die opgaan in elkaars versmelting en samen eeuwigheid ervaren.

Zijn herderstaf is voor hem zelf een stut en steun om staande te blijven temidden van zijn kudde als hoeder en behoeder van leven.

Rinie
Lieve vriend

Je had zoveel vrienden
maar had zelf niet de tijd
een echte vriend te zijn.

Ook wij wilden niet
een nabije vriend van je zijn.
Ook wij hadden geen tijd.

Toch waren we vrienden
in die wijde kring om je heen,
in die wijde kring om ons heen.

*

We beloven je jouw gedachtenis
levend te houden, jouw gedachten
vast te houden, jouw doen voort te zetten

opdat werkelijkheid zal blijven
jouw liefdes-hartstocht met mensen,
jouw groot familiegevoel met God.

*

Wil ons bezielen
en aanwakkeren.
Zit hoog te paard

om voor ons uit te rijden
en ons de weg te wijzen
naar jouw en onze God.

Rinie, heilige bisschop,
zegen ons - als vriend.

WIJBISSCHOP

Zijn natuurlijkheid
van zijn, van leven
opende voor hem het
toekomstvisioen.

Hij voelde, wist, zag
en de hele schepping
was voor hem het levens-
boek van de openbaring.

Ver voor de Kerk uit zag hij
de gestalte van een nieuw
priesterschap oprijzen als
een levenspriesterschap.

Helemaal alleen strekte hij
zijn handen over ons uit
en wijdde hij ons tot
een gemengd priesterpaar.

Bisschop Bekkers, aarde-
bisschop die met hoofd en hart
de liefdes-mystiek beleefde
met mensen en met God.

De eerste foto van Threes en Jan samen werd gemaakt op het grasveldje tegenover hun Bewegingshuis in de van Ennettenstraat 4 te Eindhoven.

Deze verscheen vervolgens in de Brabantpers bij een artikel dat als opschrift was gegeven
‘Klooster voor man en vrouw’

Kluisthuis

Ons leven is
een twee-eenheid
van alleen-zijn.

Onze kluis is
de geestelijke ruimte
die wij bewonen

voor God alleen
door te leven
voor elkaar.

En God zelf
is het hart
van ons huis.

LEVEN
IN
AAN-
SCHOUWING

Nog zien wij
in een spiegel
vaag en
versluierd

Eens van
aangezicht
tot
Aangezicht

God herkende
ons
van in den
beginne

en zag
zichzelf
in ons
gezicht

Mijn huisje
mijn kluisje
waar ik woon
in mijzelf

Hier bid ik
mijn wees
gegroetje
alleen

Ik zeg
de Heer
zij
met u

Bid voor mij
nu en
in de
eeuwigheid

INTREDING

Natuurmensen werden monniken
en monialen - in hun diep
heimwee naar de paradijs tuin.
Zij werden wat zij waren:
boeren en tuinders. En menige
Trappistin werd boerin, soms
tegen wil en dank maar toch
ook dat uit liefde voor God.

Was Johannes in de woestijn
niet wild van honing en
springlevend van hanen
door van de natuur te leven?
En Jezus leefde met de vrouwen
en mannen die hem volgden toch
(behalve van brood ook) van
vissen en van wijn ...

Monastiek leven lijkt, los
van de natuur, de natuurarbeid
te verdorren en te ontwortelen.
Hebben de Trappisten dit voor
op de Kartuizers, die in hun
(te klein) paradijs tuintje
zich soms misschien onnodig
onnatuurlijk alleen voelen?

UITTREDING

Het is een natuurlijk proces,
een gebeuren naar Gods natuur
dat altijd het menselijke
uitbreekt wanneer het door
onnatuurlijke structuren
in zijn oorspronkelijkheid
wordt aangetast of weerhouden.
God is natuur - natuur is God.

Zelfs wanneer de mensenwereld
de dierenwereld bedreigt of
misbruikt, herordent de natuur
zich uiteindelijk en worden
dieren weer zichzelf door zich
onbruikbaar te maken voor
de mensen of door menselijke
misdraging te overstijgen.

Kluizenaars, monniken en
monialen zijn van nature
natuurmensen, want van daaruit
werden zij contemplatieven.
In hen treedt God naar buiten
als het onnatuurlijke het
natuurlijke tenietdoet en
de schepping ontwricht.

MOMENTUM

Franciscus van Assisië zong zijn Zonnelied.

Eens, zo vol en hevig dat hij ermee zou zijn versmolten als de zon hem niet tegenhield. Soms zong hij het opnieuw en zingen mensen het hem na. Maar terwijl hij leefde van de zon en in haar warmte gloeide, dacht hij niet steeds aan de zon terwijl hij ze toch bijna dagelijks zag.

Ook al weten we dat we van God leven, en van wie we de liefdes-uitstraling zijn, toch zijn we daar niet steeds met onze gedachten bij. Zo moet het zijn: in onze waarneming, in ons bewustzijn hoeven we daar niet steeds bij stil te staan om er tóch mee verbonden te zijn.

Met je geliefde ben je voortdurend verbonden, terwijl je 'feitelijk' met heel andere dingen bezig bent: werk, zorg, genieting - familie, vrienden, noodlijdenden. Je bent deel van de aarde en je omgeving. Het zou dus zelfs een benauwende gedachte zijn, wanneer we zouden menen met onze geest constant op God gericht te moeten zijn.

De diepste constante is de liefde - de verbondenheid van het hart. Maar hoe vervullend en verheugend zijn tegelijk de 'bewuste' momenten van reflectie en meditatie: de momenten van verliefdheid met je geliefde, van het volle zonnebad, van de vereniging met God zelf met hart en ziel.

Zo naar de werkelijkheid kijken is zeer bevrijdend.

LIEF DIERTJE

Dieren
liefde
dieren
liefhebberij
is religie

Liefde aan dieren
geven
liefde van dieren
ontvangen
is religieus

In de kluis
was er
liefde
voor mens
en dier

Natuurlijk
mondt
dierenliefde
uit in
God

GELUK

Je treedt in een klooster in
omdat je zoekt naar geluk.
Je denkt dat je daar gelukkig
zult zijn en blij van zin.

Je treedt niet in om een
zwaar, moeilijk, droevig
leven te gaan leiden.
Je zoekt geluk bij God.

Word je daar niet gelukkig,
dan moet je daar weg gaan.
God wil je levensgeluk en
in dat geluk aanwezig zijn.

Wel ben je op zoek naar geluk
van een heel eigen orde en
wel innerlijk geluk in de
liefdebeleving met God.

Wie intreedt 'om' God,
God te eren en te dienen
en zich daarvoor wil offeren,
maakt een verkeerde keuze.

Dit is niet houdbaar en
niet naar Gods bedoeling.
Dan word je on-gelukkig
en ga je als mens ten onder.

Het heel zeldzame van een
beginnende liefde die tot een
levensliefde uitgroeit van
'God alleen' is een wonder.

Maar om dat geluk in God
te vinden, te ervaren is het
wel nodig dat je je als
mens gelukkig voelt.

Niets van wat werkelijk
bijdraagt aan menselijk geluk
of de conditionering daarvan,
worde geofferd of gemeden.

Daar hoort plezier bij, ontplooiing,
gezelligheid en feestelijkheid.
Zelfs succes en zelfvoldoening.
En ook een gezond lichaam.

Daar hoort iets lekkers bij,
ook een beetje seks als iets
lekkers uit eigen keuken als
het leven dit je aanbiedt.

Tegen deze achtergrond van leven
kunnen grote offers gebracht
(moeten) worden, liefdeoffers
uiteindelijk voor 'God alleen'.

*'Bevestig mijn schreden
op uw paden.
Dat mijn stappen
niet wankelen'.*

(Psalm 16,6)

GOD

Dat ik vaste voet zal hebben
op de grond die Gij zijt.
Een stevige tred op de weg
van mijn leven die Gij zijt.

U bent het die mij sterkt,
maar ik ben het wel zelf
die op weg moet gaan en
mijn hakken in het zand.

U verwacht van mij sterk
te zijn, U geeft mij
niet de kracht die ik
zelf op moet brengen.

Toch vraag ik U mij
te ondersteunen op
moeilijke stukken weg
onder mijn vermoeide voeten.

Wilt U mij vervullen van
zin en ondernemingslust
en met het heldere bewustzijn
van wat ik kan in U.

HET OUDE VUUR

Wij bidden U

God

om het vuur
van de liefde.

Het vuur in de oven
van ons hart bent U.

Door U mochten wij
'vlammen' in onze jonge jaren,
'branden' in onze middenjaren.

Dat wij in onze oude jaren
mogen blijven 'gloeien' van binnen:

om warmte te zijn voor elkaar
en een blijvende stille gloed
voor U die ons hart bewoont.

U 'vonkt' ons aan, U zelf
als teken van uw aanwezigheid.

En weet U ook bemind

God

als wij nog maar 'smeulen' want
ook dat is uit liefde voor U.

God van Leven

voortdurend bewijst U
dat uw leven in de mens
onsterfelijk is

want

als ik dit niet
zou weten en geloven
zou de zin van mijn leven
ophouden te bestaan

want

als dat niet zo was
zou ik moeten leven
met de gedachte
dat U in mij dan
ophoudt te bestaan ...

O God

Levende Stem
U kunt toch niet
verstommen in de stem
van een zangeres

Levende adem
wilt U doorademen
in mij als ik voor het
laatst heb geademd

O God

U kunt toch niet
mijn levenslief laten
verstuiven
in het niets

Zij wordt toch U
en alle geliefden
willen zich weer
bij haar voegen

VADER

In uw handen
beveel ik mijn geest.
Ik geef mij aan U over,
ik geef me aan U terug.

Maar mag dat ook betekenen
dat ik me aan wil bieden
met alles wat ik
ben geweest en geworden?

Mag wat ik heb mogen leven
tot U worden geheven
als een levensoffer,
als mijn sacrificium?

Mag ik tot uw geluk
en verheerlijking tot U
komen, bij U blijven
omdat ik van U ben?

IN MEMORIAM

Fr. M. Columbanus Tewes
Abt. O.C.R.

AANSCHOUWING

Een leven lang al had hij
beschouwend geleefd.
Een half leven een
beschouwend leven geleid.

Nu was voor hem het
definitieve 'Soli Deo' gevolgd,
het aanschouwend leven, zien
van aangezicht tot Aangezicht.

Wat hij zo lang zag in een
beschouwend weten,
was nu een zien in het volle
licht van de aanschouwing.

En God zag dat hij nu
ziende was, met open ogen
stralend van geluk en
eeuwig licht op zijn gezicht.

GEDENK IN UW GEBED
de hoogeerwaarde Pater
DOM COLUMBANUS TEWES

*van de Orde der Cisterciënzers van de
streng Observantie (Trappisten)
geboren te Etteln, Westfalen, 30 aug; 1889
ingetreden in de Achelse Kluis 19 dec. 1904
solemneel geprofest 28 oct. 1910
priester gewijd te Utrecht 10 aug. 1915
abt gekozen in dezelfde abdij 29 oct. 1927
rustend abt vanaf 6 oct. 1952
naar God gegaan voor eeuwig 8 april 1964.*

Reeds op vijftienjarige leeftijd deed Franz-Joseph zijn intrede in de Cisterciënzer Abdij te Achel. Van zijn Westfaalse geboorte-
grond en uit de huiselijke kring bracht hij
mee: gelukkige studieaanleg, onwrikbaar
geloof, diepe vroomheid, stoere, volhardende
werkkracht. Zijn studies aan de Grego-
riana te Rome, 1909-1914, bezorgden hem
wel niet veel eretitels - dit wegens be-
paalde omstandigheden - maar zoveel te
meer parate, monastieke wetenschap.
Ook zijn karaktervorming won daarbij in
degelijkheid. Daardoor was hij voorbereid
op het bekleden van de voorname posten,
waartoe hij zou geroepen worden:
Subprior, Prior, Novicenmeester en ten

slotte Abt. Vijfentwintig jaar heeft hij zich
met nooit verminderde, onverdroten ijver
aan deze laatste, verheven taak gewijd. Niets
stelde hij boven de liefde tot Christus.
Voor zijn geestelijke zonen was hij een
vader, een leider, een leraar. Hij trachtte
hun het God-zoeken door zijn rijk gevari-
eerd woord en door zijn lichtend voorbeeld
te leren. Veel zorgen drukten op hem ge-
durende de oorlog en daarna toen men
begon met het bouwen van een nieuwe abdij.
Na zijn ontslagname wist hij als op en top
monnik nog al zijn tijd nuttig te besteden
aan de drieledige dagtaak, door St. Bene-
dictus aan zijn volgelingen voorgehouden:
het Opus Dei of koorgebed, gewijde studie
en handenarbeid. Bij deze laatste taak,
vaak bestaande in alledaagse huiselijke
werkjes, beoefende hij op markante wijze
de benedictijnse nederigheid. Zijn religieus
idealisme, in plaats van te verslappen, steeg
nog bij het klimmen van de jaren, en
niet tegenstaande het afnemen van zijn krach-
ten bleef zijn getrouwheid aan de monastieke
dagtaak voorbeeldig. Overal waar hij kwam,
ging stichting van hem uit. Zijn vaderlijke
goedheid veroverde de harten van
onnoemelijk velen.
Wij missen thans zijn bezielende tegenwoor-
digheid.
Hij leeft met God.

VERDER LEVEN

Ik denk niet
in termen van
eindbestemming
voltooiing en
bereiken van
mijn einddoel.

Voor mij is sterven
verder leven:
het overgaan
van dit naar
een verder leven dat
op dit leven aansluit.

Geen eindstand
geen tussenstand
maar van ademen
overgaan naar
herademen in de
eeuwige adem van God.

APOCALYPS

Het Bijbelboek 'Openbaring' is het meest onthullende boek dat de mensheid rijk is over de hemelse werkelijkheid. Het is geschreven door Johannes de geliefde vriend van Jezus.

Ik ben me ervan bewust dat ik minstens eenmaal per jaar deze beschouwing moet gelezen hebben om de aardse werkelijkheid te verstaan, waaruit deze beelden in mensenbewustzijn zijn ontstaan.

Dan zal ik het aardse kunnen verstaan als het spiegelbeeld van het hemelse en de hemelse werkelijkheid kunnen zien als de weerspiegeling daarvan in de eindvoltooiing van de schepping.

Dan kan ik de hemel al vooruit leven op aarde en de aarde als de hemel, omdat zij samen één werkelijkheid zijn - en dan kan het duidelijk worden wat de nieuwe hemel en nieuwe aarde is.

Johannes zag dit in zijn visioen dat zich voor hem uitspreidde omdat hij de verliefde leerling van Jezus was in wie zichtbaar werd de menselijkheid van God en de goddelijkheid van de mens.

'Zo gauw we geloven of weten dat de 'geestelijke' aanwezigheid van geliefde verrezenen een 'feitelijke' aanwezigheid is

-zo werkelijk als de werkelijke aanwezigheid van God in de Geest-

houdt de scheiding tussen hemel en aarde op te bestaan.'

HET KIND

Er is een roos ontsprongen
zij heeft een bloem gebracht.
Dit is de zinnennacht
waar monniken van zongen

zoals het was begonnen
een kind uit vader groot
en in de moederschoot
tot levensdraad gesponnen.

In geur van geheimenissen
het hemelbed gespreid
de rozengarden wijd
in de verborgen nissen.

Voor de kribbe de anthurium
in bloei van liefde dronken -
en monniken diep verzonken
in het eigen sacrum.

Er hing een vreemde gloed
van onvervuld verlangen -
een blos nog op de wangen
het vuur nog in het bloed.

Maar God stond bij de stal
zijn arm lag om hun schouders.
Zij voelden zich als ouders -
hun kind was het heelal.

OP ELKAAR LIJKEN

De goddelijke liefde
-de liefde van God-
kent dezelfde eigenschappen
als de menselijke liefde heeft.

Dat weten wij omdat
de menselijke liefde
is afgeleid van de goddelijke liefde
die daarin wordt geopenbaard.

Van God kunnen we leren
wat de betekenis en de
werkelijkheid is van
liefde tot de dood:

in Jezus openbaarde God zich
in leven sterven en verrijzen.
Van de mens als beeld van God
kunnen we leren hoe God is.

WELTERUSTEN

Liefste, als je
wilt rusten
rust dan
in mij

in mijn handen
als hoofdkussen
om je moede
slapen.

Zo zul je
eeuwig
rusten
in God.

Hij zal je
hoofd kussen
en bij je
slapen.

Enige en algemene kennisgeving

Heden overleed op de leeftijd van 79 jaar,
vol gelovige overgave en een grote dankbaar-
heid, onze lieve moeder, schoonmoeder en
zuster

CORNELIA JOHANNA VAN WICHEREN

's-Gravenhage:

N. I. SPOORMAKERS-NEUHUYS
P. A. G. SPOORMAKERS

Groningen:

M. A. J. VAN WICHEREN

's-Gravenhage, 31 oktober 1973
Paulinastraat 54

De overledene is opgebaard in de rouwkamer
Burg. van Karnebeeklaan 13. Bezoek van
10—12 uur, zondag van 12—13 uur.

De crematie zal plaatshebben maandag 5 no-
vember om 14.30 uur in het Crematorium
„Nieuw Eykenduynen”, Kamperfoeliestraat
2 B.

STILTE

mijn lief

ik zoek
de stilte
ik zoek
jou

STILLEVEN

Kom jij maar
in mijn stilte.

Laat mij maar binnen
in jouw stilte.

Gód is
in de stilte.